

РЕЦЕНЗИЯ

От проф. д-р Вихра Крумова Миланова, дмн,

Началник на Клиника по психиатрия, УМБАЛ "Александровска", София

Относно: Конкурс за придобиване на академичната длъжност „доцент“ по специалност "Псichiатрия", професионално направление 7.1. „Медицина“, област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт“- един, 0.5 щатна длъжност за Катедра "Псichiатрия и медицинска психология", Факултет "Медицина" и 1 щатна длъжност за Втора психиатрична клиника към УМБАЛ "Св. Марина" ЕАД-Варна във връзка с обява, публикувана в ДВ, бр. 28 /28.03.2023г. с единствен кандидат д-р Живко Павлинов Apostолов, дм, Катедра по психиатрия и медицинска психология, МУ-Варна и Втора психиатрична клиника към УМБАЛ "Св. Марина" ЕАД-Варна.

Съгласно заповед № Р-109-267/25.05.2023г. на Ректора на Медицински университет-Варна, на основание чл.4, ал.1 и ал.2 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), чл.57, ал.1 и ал.2 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ, чл.6, ал.1, чл.127, ал1 и ал.2 от Правилника за развитието на академичния състав в МУ-Варна и решение по протокол №02/04.05.2023г. на Факултен съвет на Факултет "Медицина" и протокол №1/07.06.2023г. от заседание на научното жури.

Представените от д-р Живко Apostолов документи са съгласно Закона за развитие на академичния състав и Правилника на МУ, Варна за неговото прилагане и са одобрени от Комисия за допускане до конкурса.

Биографични данни:

Д-р Живко Павлинов Apostолов, дм е роден на 07.06.1986г. Завършил висше образование (магистър по медицина) през 2010 г. в Медицински университет-Варна. От 2011г. до 2013г. е редовен докторант към Катедрата по Псichiатрия и медицинска психология към МУ-Варна. През 2014г., след защита на дисертационен труд "За някои изменения на мозъчната асиметрия при шизофрения" в МУ-Варна, придобива образователно-научна степен "Доктор" по научна специалност "Псichiатрия". От 2016г. има придобита специалност "Псichiатрия". Хоноруван преподавател към Катедра

„Психиатрия и медицинска психология“- МУ-Варна е в периода 2016/2018 г. Асистент от 2018г. до 2019г. Понастоящем е главен асистент в Катедрата по психиатрия и медицинска психология-МУ-Варна и Втора психиатрична клиника. Членува в Български лекарски съюз, Българска психиатрична асоциация, Royal College of Psychiatrists. Владее английски език писмено и говоримо Преподава психиатрия и медицинска психология на англоезични студенти. От 2012г. до сега работи във Втора психиатрична клиника към УМБАЛ „Св. Марина“ – Варна. В периода 2017-2021г. е също така амбулаторен психиатър към ДКЦ „Св. Марина“ – Варна.

Научно – изследователска дейност:

Д-р Живко Апостолов участва в конкурса с:

- ✓ дисертационен труд за присъждане на ОНС “доктор“,
- ✓ хабилитационен труд – монография,
- ✓ научни публикации в списания с/без SJR и/или IF и сборници – 15,
- ✓ глави в Университетски учебници – 1 в съавторство,
- ✓ участия в научни форуми – 7,
- ✓ брой цитирания, отразяващи научната активност- 11.

От научните публикации в списания - 4 са на английски език, 11 на български език. Д-р Живко Апостолов е самостоятелен автор в 5 от тях; първи автор в 6 и четвърти в 2.

Научните трудове са разделени в следните теми: Шизофрения, Еволюционна психиатрия, Философия и психиатрия, Депресия и тревожни разстройства, Мозъчна асиметрия.

В Публикации Г.7.1; Г.8.2; Г.8.3; Г.8.4; Г.8.9 са представени промените в моделите на предписване на антипсихотици и други психотропни лекарства при първи епизод на шизофрения между 2005 г., когато основните антипсихотици от второ поколение (SGAs) бяха комерсиализирани в България (въпреки че тяхното предписване беше повлияно от предишни политики за разрешаване) и 2015 г., когато вече бяха налични генерични версии на основните SGA. Разгледани са и възможностите за психотерапевтични

интервенции при лечението на шизофрения. Осъществен е кратък обзор върху най-новите, както и някой бъдещи, фармакотерапевтични възможности при лечението на шизофрения.

В монографията си кандидатът открява еволюционната роля на социалната когниция и социалния мозък за възникването на психопатологията. Разгледани са еволюционни теории свързани с повечето психични заболявания, с основен фокус върху шизофренията.

Публикация Г.7.2 е кратък обзор относно въплътената когниция, която по различни начини отхвърля или преформулира изчислителния характер на когнитивната наука, подчертавайки значението на физическото тяло в когнитивните способности. Обединяваща за изследователите на въплътената когниция е идеята, че тялото или взаимодействията на тялото с околната среда съставляват или допринасят за познанието по начини, които изискват нова рамка за неговото изследване. Мозъкът не е просто компютър и не е самостоятелен център на познанието. Тези теоретични и емпирични разработки са предпоставка нови изследвания и обсъждане на различни подходи за лечение на шизофренията. Някои от най-трудните философски въпроси, възникващи в рамките на въплътеното познание, като тези относно представянето, обяснението и самото значение на „ума“, са от вид, който всяка теория на ума трябва да разгледа. Каквото и да е бъдещето на въплътеното познание, внимателното изучаване на неговите цели, методи, концептуални основи и мотивации без съмнение ще обогати философията на психологията.

Публикации Г.8.5; Г.8.6; Г.8.7; Г.8.8; Г.8.11; Г.8.12 са на тема Депресия и тревожни разстройства. Представени са методите на персонализираната медицина при лечението на депресивни разстройства. Разгледана е възможната връзка между пролапс на митралната клапа и паническо разстройство. Подобряването на идентифицирането на депресия и други психични разстройства и осигуряването засегнатите пациенти с диабет да получат достъп до последващи лечения като психотерапия или фармакотерапия, може да доведе до по-добро качество на живот, подобрено управление на диабета и по-добри клинични резултати. Описани са основните терапевтични предизвикателства при лечението на тревожни разстройства по време на бременност и кърмене.

Дисертационният труд на тема “За някои изменения на мозъчната асиметрия при шизофрения” представя някои дефицити в латерализираните когнитивни функции при пациенти с шизофрения, изследвана е честотата на недесноръкост (леворъкост) сред пациенти с шизофрения и е сравнена с тази в българската популация. Върху моделите на опосредствената асоциативна памет и на псевдонеглижирането са потвърдени предположенията, че при шизофрения съществуват едновременно лявохемисферна и дясноХемисферна дисфункция. Въз основа на анализ на пръстовото отношение 2П:4П е показана вероятността пренаталният тестостерон да предразполага към депресивна и тревожна симптоматика – емоционални измерения, които се асоциират с дясната хемисфера. Направено е предположение, че при лица с различен тип мануална доминантност, конкретно леворъки и десноръки, връзките между мозъчна асиметрия и шизофрения може да се представени по различен начин. Предложени са хипотетични проекции на мозъчната асиметрия в diathesis-stress модела за шизофрения.

През години д-р Апостолов се очертава като специалист с интереси в областта на шизофренията, както към клинично-практическите й аспекти, така и научно-изследователски.

Бих препоръчала да продължи публикационната си активност с акцент статии в списания с импакт фактор.

Учебно – преподавателска дейност:

Учебно – преподавателската дейност на д-р Апостолов е свързана с обучение на студенти по медицина и дентална медицина. През учебните 2016/2017 и 2017/2018 год. Д-р Апостолов е бил хоноруван преподавател в катедра „Психиатрия и медицинска психология“ към МУ-Варна, а през 2018/2019 – асистент. От 2019г. е главен асистент към катедрата. Преподава психиатрия и медицинска психология на англоезични и българоезични студенти. Учебната натовареност е над изискванията по норматив. Обучителната дейност на д-р Апостолов включва също участие в учебни ръководства.

Лечебно-диагностична дейност:

Д-р Живко Апостолов е с над 10 годишен стаж в областта на психиатрията, като е започнал от редовен докторант и е продължил като лекар към Втора психиатрична клиника на УМБАЛ “Св.Марина“. В периода 2017-2021г. има натрупан опит и като амбулаторен психиатър към ДКЦ „Св. Марина“ – Варна. Прилага успешно в практиката

си биопсихосоциалния модел: съвременни психофармакологични средства, психотерапевтични подходи, рехабилитационни методи. Той е утвърден специалист, с богат клиничен и диагностичен опит и се ползва с уважението от страна на болните и техните близки.

Заключение:

Д-р Живко Апостолов има достатъчно по обем професионален опит, публикации и преподавателска дейност, които следва да бъдат оценени от научното жури. Представените по конкурса материали показват, че д-р Апостолов отговаря на всички изисквания за заемането на академична длъжност „доцент”, според Препоръчителните критерии на Правилника за прилагане на закона за развитието на академичния състав в Република България и Правилника за развитието на академичния състав на Медицински университет - Варна.

Като отчитам професионалното развитие и научните изяви на кандидата, давам своята положителна оценка за избора му за „доцент” и убедено препоръчвам на членовете на Научното жури да присъдят на д-р Живко Павлов Апостолов, д.м. академичната длъжност „доцент” по научна специалност „Псichiатрия“, професионално направление 7.1., „Медицина”, област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт” за Катедра „Псichiатрия и медицинска психология”, Факултет „Медицина“-МУ-Варна и Втора психиатрична клиника към УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД-Варна.

22.08.2023г.

РЕЦЕНЗЕНТ:

Проф. д-р Виктора Миланова, дмн

